

Podklady k 7. téme synodálnych konzultácií

Názov témy: EKUMENIZMUS

Úvodná modlitba:

Sme tu pred Tebou, Duch Svätý:
zišli sme sa v Tvojom mene. Ty si náš pravý radca.
Príď k nám, stoj pri nás, vstúp do našich srdc.
Pouč nás, kam máme ísť, a ukáž nám cestu, po ktorej treba kráčať.
Nedovoľ, aby sme my, slabí a hriešni, spôsobili neporiadok.
Nech nás nezvedie nevedomosť.
Daj nám dar rozlišovania,
nech nie sme zaujatí kvôli predsudkom
a falošným ľudským ohľadom.
Veď nás k jednote, aby sme nezišli z cesty pravdy a spravodlivosti,
ale napredovali na púti do večného života.
O to prosíme Teba, ktorý pôsobíš vo všetkých časoch a na všetkých miestach,
v spoločenstve s Otcom i Synom, na veky vekov.
Amen.

Biblický úryvok súvisiaci s témou: (Nm 11, 14-17.24-29)

Mojžiš riekol Pánovi: „Ja sám nie som schopný niesť ťarchu všetkého tohto ľudu. Je to pre mňa príťažké. Ak mieniš aj naďalej takto nakladať so mnou, tak ma radšej zabi - ak som našiel milosť v tvojich očiach -, aby som nemusel dlhšie hľadiť na svoju biedu!“ Tu Pán povedal Mojžišovi: „Zavolaj mi sem sedemdesiat mužov zo starších Izraela, o ktorých vieš, že sú ozaj starší a že sú vedúcimi ľudu. Prived' ich ku stánku zjavenia, nech tam stoja s tebou, pokiaľ ja nezostúpim. Tam sa porozprávam s tebou a vezmem niečo z tvojho ducha, ktorý je na tebe, a položíť ho na nich, aby niesli spolu s tebou ťarchu ľudu, aby si ju nemusel niesť ty sám.“

Nato vzal Mojžiš sedemdesiat starších z ľudu a rozostavil ich okolo stánku. Tu Pán zostúpil v oblaku a zhováral sa s ním. Potom vzal z jeho ducha, ktorý bol na ňom, a rozdelil ho medzi sedemdesiatich mužov. Keď na nich duch zostúpil, boli zachvátení prorockým duchom. Neskôršie sa to s nimi už nestalo. Dvoja mužovia z nich ostali v tábore. Jeden sa volal Eldad a druhý Medad. Aj na nich zostúpil duch. Aj oni patrili k tým zaznačeným, ale nevyšli načas. Ich zachvátil prorocký duch v tábore!“ - Tu sa ujal slova Nunov syn Jozue, ktorý bol od svojej mladosti Mojžišovým služobníkom, a povedal: „Pane môj, Mojžiš, zakáž im to!“ Mojžiš mu však odvetil: „Prečo sa hneváš na mňa? Kiežby všetok Pánov ľud pozostával z prorokov! Kiežby Pán zoslal na všetkých svojho ducha!“

Krátke zamyslenie nad úryvkom, prepojené s témou:

Mojžišovo srdce bolo spravodlivé u Boha. Neprisvojoval si Ducha, ani nežiarlil na iných, keď ho dostali. Túžbou jeho srdca bolo, aby sa každý mohol podieľať na tom, čo dostal aj on.

Neskôr Ježiš: „Nebráňte mu! Lebo nik, kto robí divy v mojom mene, nemôže tak ľahko zle hovoriť o mne.“ (Mk 9, 39) Ježišovo „beda vám“ najčastejšie zaznieva voči tým, ktorí si myslia, že Boha vlastnia a najlepšie plnia a chápu jeho vôľu.

Prvý zápas ranej Cirkvi bol o skutočnosť, že Boh chce skrze Ježiša rozšíriť spásu aj na nežidov a pritom od nich nevyžadoval, aby sa stali židmi. Pán musel použiť dramatické prostriedky, aby presvedčil Petra a iných, aby rozšírili svoje srdcia a prijali nežidovských kresťanov ako pravých bratov v Kristovi.

Žiaľ, všetci máme sklon privlastňovať si náboženský systém, ktorého sme súčasťou a začať mu viac slúžiť premietaním vlastného ja a bezpečnosti, než žijúcemu Bohu, ktorý „veje kam chce“. Máme tendenciu vtisnúť Boha do krabice.

Keď sa Ježiš modlí za nás, jeho túžbou je, aby sme boli jedno: „*aby všetci boli jedno ako ty, Otče, vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás jedno, aby svet uveril, že si ma ty poslal.*“ (Jn 17, 21) Naša nejednota je prekážkou viery. Hnutie po jednote voláme ekumenizmus, ktorý nejestvuje bez vnútorného obrátenia, čo značí naspäť ku Kristovi.

Dejiny nás učia, že v dobách, kedy sa Cirkev zaoberala sama sebou, išla do úpadku. Keď sa koncentrovala na Krista, rástla. Ekumenizmus znamená zdvihnúť hlavu, pozeráť na Krista a kráčať spolu. To neznamená poprieť pravdy viery, alebo ich časť. Ved' pravá a hlavne žitá viera vedie ku Kristovi aj iných. V sporných veciach sloboda, v nutných jednotu, vo všetkom láska.

Hlavná otázka Synody:

Skôr než si začneme klásť otázky a hľadať odpovede vo svetle Ducha Svätého, pripomeňme si základnú otázku Synody, ktorá nás sprevádza počas všetkých desiatich tém:

Synodálna cirkev pri ohlasovaní evanjelia „kráča spoločne“. Ako sa toto „spoločné kráčanie“ uskutočňuje dnes vo vašej miestnej cirkvi? Aké kroky nás Duch vyzýva urobiť, aby sme rástli v našom „spoločnom kráčaní“?

Prezentovanie otázok:

- Poznáme príslušníkov iných cirkví, či spoločenstiev v našom okolí (farnosti) a aké máme s nimi kontakty a vzťahy?
- Kde vidíme vanutie Ducha v našom spoločenstve (farnosti) a kde vidíme jeho pôsobenie v spoločenstvách iných cirkví, či tradícií?
- Snažíme sa s nimi kráčať spoločne, spolu pozeráť na Krista a ako sa nám to darí?
- Čím sú pre nás obohatením? Ako toto obohatenie využívame pre dobro nášho spoločenstva?
- Aké sú ťažkosti a ako ich riešime? Vieme s láskou rozprávať aj o ťažkých témach, byť si vedomí vlastných zlyhaní a chýb? Vieme konať pokánie?
- Vieme zároveň prejavovať radosť z našej viery a cesty a vnímame ju ako pôsobenie Ducha?
- Vieme rečou pochopiteľnou pre človeka dnešnej doby prezentovať našu plnosť prostriedkov spásy? Sme svedkami viery?
- Čo môžeme urobiť, aby sme pokročili na ceste spolu?

Výzva témy:

Skúsím sa porozprávať s kresťanom, ktorý nie je katolíkom a snažiť sa pochopiť, čo ma s ním spája.

Záverečná modlitba:

Pane Ježišu, urob nás pozornými na tvoju pravdu, aby sme boli pripravení počúvať, čo Duch hovorí cirkvám, ohlasovali to celému svetu, a tak napomáhali jednotu Cirkvi, ktorá je tvojou milovanou nevestou. Lebo ty žiješ a kraľuješ na veky vekov. Amen.